

VINO ȘI URMEAZĂ-MĂ

..Ei bine, aceasta a fost înainte de nașterea lui Becky. Am mâncat un bol de terci de ovăz care a costat o centimă. Ei mi-au dat tichetul, l-am semnat, am plătit și l-am dat înapoi, fiindcă aveam un fond de cheltuieli.

Într-o zi am avut o ședință cu toți cei care patrulam, iar șeful de echipă a zis:

„Cine este nebunul care a dat înapoi așa ceva? Zece cenți pentru un dejun?” Pentru el părea foarte puțin, pentru că unii îl rotunjeau la un dolar. Dar eu l-am înapoiat exact cât a fost.

„Păi ce să fac dacă am mâncat numai de zece cenți?” am răspuns eu. Atunci supraveghetorul, domnul Fields a zis:

„Billy, rotunjește-l măcar la un dolar, pentru că toți fac așa și trebuie să fiți la fel.”

„Dar am mâncat numai un bol de ovăz și acela atât a costat. Însă nu voi mai face așa.” Apoi m-am gândit: „Ce voi face mai departe?” Și l-am încărcat cu cincizeci de cenți, iar cu patruzeci de cenți din ei, m-am gândit să iau niște sandviciuri pentru copiii străzii. Apoi mi-am zis: „Poate am făcut totuși ceva rău.”

Nu mult după aceea, am mers să patrulez. Acum ei supraveghează cu elicopterul. Și unul din oamenii aceia a venit la mine și mi-a zis:

„Frate Branham, copacul acesta a crescut foarte mult.”

„Da, am văzut, dar copiii se joacă sub el.”

„Am putea să-i tăiem din vârf?” m-a întrebat el.

„Sigur că da, dar nu putem să-l tăiem de tot.”

„Sincer, noi am vrea să-l tăiem. Te plătim să-l tai,” a continuat el, dar eu i-am zis:

„O, nu, nu vreau să-l tăiați! Dacă vreți să-i tăiați din vârf, este în ordine, am să vă ajut. Am să-l iau pe fratele Wood și o să-l scurtăm. Îi scurtăm pe toți aceștia de pe margine, dar aș vrea să-i ținem pentru că au copiii unde să se joace.”

După aceea am plecat într-o călătorie, iar când m-am întors era tăiat și dus de acolo. O, ce scandal a fost în companie pentru tăierea aceluia copac! Atunci m-am gândit: „Doamne, nici nu vreau să-mi mai amintesc acest lucru. Poate este din cauza aceluia dejun care costa o centimă, dar eu l-am rotunjit la cincizeci de cenți.” Apoi n-am mai visat că sunt la Compania de Servicii Publice. Probabil că fusese ceva ce lăsasem în urmă. Vedeți? Noi trebuie să avem grijă ce facem, pentru că într-o zi ne vom întâlni cu acel lucru.

Aici vin copii mici. Trudy, cred că nu ai știut nimic despre întâlnirea aceasta. Se pare că este o surpriză. Tu ești aproape absolventă. Imediat după încheierea acestei adunări, voi merge la o întâlnire, apoi voi pleca acasă.

M-am gândit că este o ocazia bună de a le vorbi atât adulților cât și copiilor înainte de absolvire. Voi citi ceva din Biblie, voi vorbi vreo zece minute, apoi vom pleca mai departe. Dar înainte de a le vorbi copiilor, aș vrea să le spun ceva adulților și vouă tuturor. A fost o călătorie obositoare, dar vreau să știți că experiența avută cu Dumnezeu, ceea ce am învățat despre Domnul, nu aș da nici pentru zece mii de dolari.

Mai întâi am avut o vedenie în care stăteam pe munte, deasupra Tucsonului și am auzit o explozie. Apoi am mers acolo (la vânătoare) cu fratele Fred, și totul s-a întâmplat întocmai, iar oamenii de știință au făcut o fotografie cu norul care s-a format chiar în timpul acela. Eu nu am remarcat-o până zilele trecute, dar când am văzut-o, am rămas impresionat. Mi-a arătat-o fratele Norman, tatăl Normei, și m-a întrebat: „Ai observat aceasta?” Când am privit fotografia, am văzut foarte clar îngerii aceia, așa că m-am uitat să văd data când a fost făcută și am constatat că era la o zi sau două după ce fusesem sus pe munte, exact în locul unde stătusem atunci: la Northeast of Flagstaff sau Prescott, care este sub Flagstaff.

Norul acela avea douăzeci și șase de mile înălțime. Păi nici un vapor de apă sau umezeală nu se formează atât de sus, ci mult mai jos, la patru sau cinci mile înălțime și nici avioanele nu zboară atât de sus. Norul acesta avea douăzeci și șase de mile înălțime, treizeci de mile lățime și forma unei piramide.

Așa cum v-am spus, am observat că îngerul din partea dreaptă ieșea în evidență mai mult decât ceilalți. Este chiar aici și vine cu pieptul scos și cu aripile date în spate. Eu nu am observat aceasta până nu mi-a arătat fratele... Au fost atât de multe lucruri.

Zilele trecute, în timp ce veneam pe drum, s-a întâmplat ceva ce m-a încredințat despre lucrarea pe care trebuie s-o fac.

Îmi amintesc că în urmă cu vreo șase sau șapte ani, a venit la mine Leo Mercier și mi-a zis: „Frate Branham, va veni timpul când Domnul îți va schimba slujba, iar când se va întâmpla aceasta, cred că vei lua la rând toate spitalele și îi vei ridica pe oameni de pe paturile de suferință.” Mie nu mi-a sunat bine lucrul acesta, deși știam că fratele Leo era cât se poate de sincer.

Nu îmi suna bine pentru că Domnul nostru n-a făcut niciodată aceasta. Înțelegeți? El S-a dus prin spitale, dar a vindecat un singur om. Vă amintiți unde scrie aceasta în Biblie? La scăldătoarea Betesda. (Ioan 5.2). Acolo erau o mulțime de oameni

ologi, neputincioși, orbi, care așteptau să vină Îngerul. Acesta era un spital duhovnicesc în care oamenii așteptau vindecarea divină. Și acolo a intrat chiar Vindecătorul divin, a vindecat un singur om și a plecat. Atunci cum am putea aștepta ca un om muritor să facă mai mult decât atât? Vedeți? Nu puteam fi de acord cu așa ceva.

Dar Duhul Sfânt a venit peste mine, și atunci i-am cerut lui Leo ceva de scris și am scris. El are și acum acele cuvinte spuse de Duhul. Sunt puse în rulota aceea veche de aluminiu, în partea dreaptă cum intri pe ușă. Și Duhul a zis: „Odată, vei scoate aceasta afară. Dumnezeu nu Își va schimba slujba, ci va schimba omul care are slujba.” Aceasta urmează să se întâmple.

Vedeți, eu știu ce am de făcut, dar nu pot în starea în care sunt acum. Cu mine trebuie să se întâmple ceva, iar aceasta trebuie să-o facă Dumnezeu.

Acum dorim să ajungem acasă, pentru că atât nouă cât și copiilor ne este dor de casă. De fapt, dacă va fi cu voia Domnului, aceasta și intenționez să fac, poate după serviciul de sâmbătă. Nu știu unde voi merge în continuare, dar știu că de îndată ce se va întâmpla ceva în mine, ceva care să mă facă să mă simt diferit față de acum, voi face ce trebuie să fac. Eu i-am respins pe oameni și nu am vrut să mai am nici o legătură cu ei, iar voi știți ce vreau să spun când zic: „Ricky” sau „Ricketta.” Adevărul este că am predicat cu toată sinceritatea, iar Dumnezeu a confirmat aceasta în toate felurile; dar tot El mi-a spus: „Dacă nu te vor crede, lasă-i în pace.”

La un moment dat, am mers sus în munți, să stau cu Bud în sălbăticie. Mă gândeam că îmi voi lăsa barba și părul să crească, și dacă Dumnezeu va vrea să mă duc undeva, îmi va da un Cuvânt și eu mă voi duce. Dar zilele trecute, în timp ce veneam pe drum, El m-a oprit pentru că a văzut că mă îndreptam spre altceva. Adevărul este că mă îndreptam spre altceva, fiindcă mă gândeam că atunci când voi ajunge acasă, voi avea o discuție de la inimă la inimă, pe care o voi înregistra, astfel încât oamenii să vadă de ce a venit această schimbare bruscă.

Acum, haideți copii să spunem un cuvânt de rugăciune.

Doamne Isuse, ne bucurăm pentru timpul acesta în care suntem adunați aici, tineri, bătrâni și adulți, pe partea aceasta a veșniciei, ca să vorbim încă o dată despre Tine și despre lucrurile care țin de Viața veșnică.

Unii din tinerii aflați aici sunt absolvenți, în timp ce alții au absolvit deja, însă îmi dau seama, Doamne, că cu câteva ore înainte de marele șoc sau explozie, care a avut loc în munții din nordul Tucsonului, când au coborât Îngerii Domnului, s-a întâmplat ceva. Eu îmi amintesc ce s-a spus atunci, în special celor tineri. Te rog să ne ajuți să înțelegem.

În seara aceasta aș vrea să le pot spune acestor tineri ceva care să-i ajute în călătoria lor, pentru că toți avem nevoie de ajutor în acest timp.

Binecuvântează-ne pe fiecare și iartă-ne păcatele. Dacă de când n-am mai fost aici, am făcut ceva greșit, ceva ce nu a fost pe placul Tău, Te rugăm să ne ierți, fiindcă suntem conștienți că nu avem garanția zilei de mâine. Noi nu știm ce aduce ziua de mâine, de aceea trebuie să fim pregătiți astăzi ca s-o întâmpinăm. Și Tată, Dumnezeule, este un singur fel în care știm să facem aceasta: pregătindu-ne să Te întâlnim pe Tine, fiindcă cu cât trece timpul realizăm cu toții că vom ajunge acolo. Fiecare va trebui să ne întâlnim cu aceasta, indiferent ce suntem: adult, copil, prieten sau dușman. Fie ca atunci să nu fim găsiți altceva decât copiii Tăi preaiubiți, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Azi dimineață când tăiam buruienile, m-am gândit la un Cuvânt din Biblie pe care aș vrea să-L citesc astăzi. Este vorba de textul din **Luca 18.18-22**. Toate Evangheliile scriu despre acest lucru, dar eu m-am oprit la Luca.

„Un fruntaș a întrebat pe Isus: „Bunule Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

„Pentru ce Mă numești bun?“, i-a răspuns Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.

Știi poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”

„Toate aceste lucruri”, i-a zis el, „le-am păzit din tinerețea mea.”

Când a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, și vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă.”

Cred că cuvintele: „**Vino și urmează-Mă!**” ar fi cel mai bun sfat pe care l-aș putea da, dacă aș vorbi la zece mii de copii. Aceasta este și o poruncă și cel mai bun lucru care a fost oferit cuiva, în special unui tânăr.

Când a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: „...vino și urmează-Mă.” (v.22).

Într-o zi veți urma pe cineva. Voi o să vă amintiți de aceasta. Dar dacă urmezi pe cineva, trebuie să fii sigur după cine mergi.

Pavel a zis: „*Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.*” (1Corinteni 11.1). Cu alte cuvinte, el spunea: „Urmați-mă, fiindcă eu Îl urmez pe Hristos!”

Poate de multe ori m-ați auzit strigând: „ricky, ricketta!”, dar nu oamenii aceia sunt de vină, ci epoca în care trăim. Toți acei tineri care se dau în spectacol, fumează și beau și fetele acelea care se îmbracă imoral și fac acele lucruri, sunt oameni ca și noi, dar sunt posedați de un duh rău și nu știu aceasta. Ei n-au ajuns

așa din cauza lor, ci din cauza unui conducător pe care l-au urmat și care i-a adus pe o cale greșită.

Tinerilor, eu cred că voi puteți mai mult de atât. Ați fost învățați să faceți lucruri mai bune decât acestea și aveți părinți mai buni, așa că ar fi mai bine să vă supuneți decât să ajungeți să faceți acele lucruri.

Dar vedeți, ei nu văd lucrurile așa, pentru că bisericile în care merg sunt biserici moderne și vor să fie populare. Vai, vai! Ei au ajuns să numească imoralitatea „o calitate.” După cum v-am mai spus, nu demult am văzut un film despre Sodoma și Gomora, iar una din acele femei posedate de un duh rău, i-a zis lui Lot: „Ceea ce numești tu imoralitate, eu numesc calitate.”

Isus a spus: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.”* (Luca 17.26), ceea ce înseamnă că am ajuns din nou acolo.

Haideți să-l privim puțin pe tânărul acesta despre care am citit. Fără îndoială că s-a născut și a crescut într-o familie bună, la fel ca voi. El a fost crescut de părinți buni, acest lucru fiind dovedit de faptul că atunci când Isus i-a prezentat poruncile, el a răspuns: *„Toate aceste lucruri le-am păzit din tinerețea mea.”* Aceasta dovedește că a fost crescut corect. Probabil a avut o mamă temătoare de Dumnezeu și un tată care l-a învățat ce era bine când era copil. Ei, asta-i bine!

Poate când era mic, mama lui a avut ambiții mari cu privire la el, dorind să devină un om mare cândva, iar tatăl lui a investit o mulțime de bani în educația lui, fiind cea mai bună. Apoi a ajuns la absolvirea școlii, la fel ca voi acum, și desigur, părinții lui erau foarte mândri de el. Cred că în zilele acelea avea cai frumoși, așa cum aveți voi mașini; avea un tată bun și o mamă, așa cum aveți și voi, care se îngrijește să aveți haine bune și tot ce vă doriți, ca să vă bucurați de viața pe care o trăiți.

Probabil că mama și tatăl lui se rugau constant ca fiul lor să nu fie un oarecare, ci să fie un om extraordinar. Toți părinții vor aceasta. Și voi ați auzit desigur că Isus s-a referit la porunca: „*Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta...*”, apoi S-a oprit. Fiecare părinte are ambiția să facă ce este mai bine pentru copilul lui, să-l educe și să-i ofere lucruri pe care el nu le-a avut niciodată; și la fel simt și eu pentru copiii mei.

Însă adevărul este că fie că îi voi trimite pe Becky, Sarah și Iosif la aceste școli înalte sau îi voi duce sus în munți ca să trăiască așa cum trăiesc indienii, va ieși la suprafață ceea ce este în fiecare copil. Indiferent unde se află, odată și odată trebuie să iasă la suprafață aceasta. Dacă este ceva rău, va ieși la suprafață și în tabăra indiană, iar dacă este ceva bun, va ieși la suprafață oriunde s-ar afla. Înțelegeți? Ceea ce este în copil, îl face ceea ce va fi; și ceea ce sunteți acum, veți fi probabil pentru tot restul vieții, pentru că sunteți într-un moment de schimbare.

Știți ceva? Statisticile arată că optzeci și șase la sută din convertirile la Isus sunt făcute înainte de douăzeci de ani. Deci, optzeci și șase la sută din cei întorși la Hristos sunt sub douăzeci și unu de ani. Probabil că după ce trec de vârsta aceasta, oamenii sunt mai moderați, s-au așezat în căile lor. Apoi mai vin la Hristos la vârsta de șaptezeci sau optzeci de ani, dar foarte rar. Vedeți?

Tu te hotărăști cât ești tânăr. Atunci îți stabilești prioritățile și ce dorești să realizezi în viață, iar acest lucru îți este adus în minte de Ceva necunoscut, de Ceva ce îți domină gândirea. Apoi, ambițiile te conduc într-acolo.

Părinții tânărului din textul nostru au așteptat ca ambițiile lui să fie destul de mari, încât să aibă suficienți bani ca să nu-i lipsească nimic. Și fără îndoială, acest tânăr avea acea oportunitate. Vedeți, ei au făcut tot ce au putut ca să nu-i lipsească nimic și probabil era foarte popular printre femei. Dar ceea ce spun pentru bărbat este valabil și pentru femeie, fiindcă aici este vorba de sufletul omului, fie că este bărbat sau femeie.

Cu toate lucrurile pe care le avea acest tânăr, viața lui a devenit foarte ușoară, fiindcă nu trebuia să se îngrijeze de nimic. Părinții lui aveau bani, așa că el a devenit un fruntaș. Biblia se referă aici la tânărul bogat care era un fruntaș. Poate absolvise doar de curând și era deja conducător și avea tot ce-i dorea inima.

Băiatul acesta nu era un ricky modern, ci era un tânăr cuminte. Cred că în Luca sau în Marcu scrie că Isus l-a privit cu iubire. Ați văzut? Acel tânăr avea ceva și era o persoană plăcută. De unde venea aceasta? Din familia lui care l-a învățat poruncile lui Dumnezeu și cum să le țină. Și le-a ținut încă din copilărie. Dar el avea o ambiție: să primească Viața veșnică, așa că i-a zis lui Isus: *„Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”*

Vedeți, orice ați avea în lumea aceasta, sufletul vostru vă spune că este ceva de care aveți nevoie și nu posedați. Voi nu aveți nevoie numai de bogăție și de popularitate. Poate ești o fată foarte frumoasă și foarte populară în școală; sau ești un băiat care poate avea orice fată vrea și vă simțiți în siguranță. Dar aceasta nu este siguranță, pentru că toate vor trece ca floarea de pe câmp, vor dispărea. Însă voi aveți un suflet care trebuie să trăiască veșnic.

Acest tânăr trebuie să fi fost o persoană plăcută, pentru că a alergat la Isus, a îngenuncheat înaintea Lui și l-a zis: *„Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”* Însă Isus i-a răspuns: *„Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.”* Vedeți ce a vrut să spună tânărul? Că El este Dumnezeu.

Și a adăugat: *„Știi poruncile, păzește-le!”*

„Care porunci, Învățătorule?”

„Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta, și așa mai departe.” Atunci tânărul l-a zis: *„Toate aceste lucruri le-am păzit din tinerețea mea.”*

Când a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, și vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă.” (Luca 18.20-22).

Ce ocazie! Tânărul acesta a fost educat și călăuzit corect ca să poată fi folosit de Hristos. El ar fi putut fi ca Petru, Iacov, Ioan sau oricare dintre ucenici, dar deși era bogat, influent și putea vesti Evanghelia, a refuzat. Ce ocazie a fost aceasta pentru acel tânăr!

„Urmează-Mă!” Vedeți, el trebuia să urmeze pe cineva: ori era influențat de oamenii cu care se însoțea, de vreo femeie, de vreo gașcă de băieți sau colegi de școală, ori era influențat să-L urmeze pe Isus Hristos. Înțelegeți?

Priviți-l pe băiatul acesta, priviți ce putea să fie și ce a ajuns. El era un om bun, dar acum este undeva și așteaptă judecata; așteaptă ziua judecății, când se va înfățișa să dea socoteală pentru faptul că a respins șansa pe care ați primit-o și voi, copii care sunteți aproape în aceeași situație: copii buni, cu o creștere bună și din părinți cumsecade care nu vă trimit la lucru decât dacă vreți. Înțelegeți?

Și mai este ceva. Cuvântul din seara aceasta nu va muri niciodată și aduce aceeași provocare pentru fiecare tânăr și tânără: „Urmează-Mă!” Cuvintele nu mor. Voi nu ar trebui să uitați aceasta, fiindcă chiar dacă sunt spuse în secret, în mașina ta, de la amvon sau la colțul străzii între prietenii tăi, cuvintele acelea nu mor niciodată, ci dăinuiesc veșnic.

În urmă cu zece ani, am văzut o vedenie cu fata aceea de la Hollywood... Ea încerca să ceară ajutor, dar am văzut că moare din cauza unui atac de cord. Este vorba de domnișoara Monroe, care a murit două zile mai târziu.

Și iată că aseară am auzit vocea ei. Copiii îmi spusese: „Tati, tu mergi tot timpul la Râul fără întoarcere, și iată că ei au un film despre acest râu și îl vor difuza peste

o săptămână la televizor.” Când am auzit, m-am gândit: „Aș vrea să-l aud și eu pentru că am fost de câteva ori la râul acela.”

Ei bine, în filmulețul pe care l-au prezentat era chiar fata pe care o văzusem în vedenie. Iată că acum era din nou în acțiune. Desigur, era un film mai vechi, de acum cincisprezece sau douăzeci de ani, dar pe banda magnetică fusese captat fiecare gest și fiecare cuvânt al ei și făcut viu din nou. Dar nu doar filmul acesta, ci tot ce spunem este viu, fiindcă nici un cuvânt pe care îl rostim nu poate muri. Televiziunea captează cuvintele oamenilor și în aceeași secundă le transmite pretutindeni în lume.

Tot așa, marele ecran al lui Dumnezeu captează tot, așa că în ziua judecății va trebui să te confrunți cu fiecare cuvânt și faptă pe care o faci. Tinerilor, înseamnă că cel mai bun lucru ar fi să vă opriți și să vă gândiți la aceste lucruri, pentru că într-o zi veți fi confrunțați cu ele. Înțelegeți?

Haideți să-l urmărim pe tânărul din textul nostru și ocazia pe care a avut-o, apoi puneți-vă în locul lui. Și voi, fetelor ca Becky sau Marilyn, puneți-vă în locul lui și gândiți-vă că auziți Glasul acela care este încă viu.

Glasul Lui este încă viu și se mișcă în atmosferă, iar știința spune: „Peste douăzeci de ani, glasul Lui va putea fi redat real, așa cum a vorbit în urmă cu două mii de ani.” Vedeți? Glasul Lui este încă viu. Este ca și cum ai arunca o piatră în apă și se formează valuri care nu se opresc, ci merg mii de mile până la mal, apoi se întorc înapoi.

Când un glas vorbește în atmosferă, nu va muri niciodată. De aceea nu vei putea spune nimic la judecată: pentru că acele cuvinte sunt exact acolo. Acolo va fi și Glasul lui Isus Hristos cerându-i acelui tânăr: „Urmează-Mă!” și refuzul lui din cauză că nu a putut renunța la averile pe care le avea. Dar nu întotdeauna este vorba de bani, ci poate fi și altceva, pentru că tot ce considerăm mai presus de această chemare, devine pentru noi la fel ca banii, devine ceva ce ne împiedică.

Haideți să-L urmăm pe El! Ce s-a întâmplat cu tânărul când L-a refuzat? El nu a mai luat aminte la Glasul lui Isus Hristos și s-a dus cu prietenii lui.

Copii, voi toți aveți prieteni, dar fiți atenți ce fel de prieteni aveți. Dacă acel prieten Îl urmează pe Hristos, mergeți cu el ca prieten și urmați-L și voi pe Hristos, dar dacă nu Îl urmează pe Hristos, nu vă însoțiți cu el!

Haideți să-l mai privim puțin pe acest tânăr. Probabil și-a păstrat prietenii și a ajuns un mare conducător. Când L-a întâlnit pe Isus era un fruntaș, dar mai târziu a prosperat atât de mult încât a trebuit să-și mai construiască hambare în care să-și pună recoltele. Dar timpul a trecut și a îmbătrânit, iar poftetele și distracțiile tinereții s-au dus și ele.

Un om bătrân nu prea are la ce să se mai gândească și nu mai poate umbla pe străzi și să se dea în spectacol cum fac tinerii. Bătrânii nu se mai gândesc la întâlniri ca să-și găsească un soț sau o soție, ci sunt preocupați de copiii lor. Așa veți fi și voi mâine, dacă va mai fi un mâine.

Oamenii din Ierusalim mănâncă pe acoperișul casei, iar în vremea aceea era tot așa. Și aici ni se ilustrează un alt caracter alături de tânărul bogat: un cerșetor. Tânărul fusese educat să-l cinstească pe semenul său și să le facă altora la fel cum voia să i se facă și lui; și se părea că nu putea să se abată de la aceasta, dar faptul că L-a respins pe Hristos, l-a dus în final la nerespectarea învățăturilor primite în casă.

Și iată că la poarta lui stătea Lazăr, un bărbat murdar și plin de bube, care cerșea mâncare, dar se pare că în zadar. Tânărul nostru s-a lustruit atât de mult în societate, încât nu mai avea simțire pentru cei din jur. Devenise nesimțitor din cauză că respinsese oferta lui Hristos, așa că seara petrecea cu vinuri alese și cu doamne împodobite cu bijuterii, în timp ce sărmanul cerșetor stătea la poarta lui.

Dar iată că încă înaintea de ivirea zorilor, el era deja în iad și îl striga pe acel Lazăr să-i picure câteva picături de apă pe limbă. Acum scena se schimbă. El a strigat: „Părinte Avraame,” fiindcă își amintea că Avraam era părintele evreilor.

El a zis: *„Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.”* (Luca 16.24).

„Nu pot face aceasta, fiule”, i-a răspuns Avraam, „Adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune.” Cu alte cuvinte: „Tu ai avut șansa ta în viață.” Când a avut șansa? Atunci când Isus l-a chemat și i-a zis: „Urmează-Mă!” Dar el a respins-o și a urmat calea pe care putea face bani. Eu nu am nimic împotriva banilor, dar urmați-L pe Isus în timp ce faceți aceasta. Înțelegeți? Tânărul acesta a ales să meargă în partea cealaltă, cu mulțimea.

Și Avraam i-a mai zis: *„Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi sau de acolo la noi să nu poată.”* (Luca 16.26). Ascultați ce a spus omul acesta mai departe. El a vrut să fie evanghelist. Chemarea pe care i-a făcut-o Isus când i-a cerut să-L urmeze, era să fie un câștigător de suflete, iar acum și-a amintit că avea cinci frați pe pământ și nu dorea să-i vadă și pe ei în locul acela, așa că a zis: „Te rog să-l trimiți pe Lazăr la frații mei să le spună să nu vină pe calea aceasta.” Cu alte cuvinte: „Să le spună să urmeze chemarea: „Urmează-Mă!” Dar Avraam i-a răspuns: „Ei nu vor crede oricum.”

Atunci omul acela a insistat: „Ba da. Dacă unul ca Lazăr, care a înviat din morți, va merge înapoi și le va spune, vor crede. Vedeți? După ce mori ești tot conștient. Și Avraam i-a zis: *„Fiule, adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune...”* (v. 25). Și el și-a amintit, ceea ce înseamnă că nu-ți vei pierde memoria, ci îți vei aminti.

El și-a amintit șansa pe care a avut-o atunci când l-a auzit pe Isus zicând:

„Urmează-Mă!”, însă a ales să urmeze persoana greșită și anturajul care nu trebuia, așa că a ajuns într-un loc greșit și într-o veșnicie greșită, urmând ca într-o zi să fie anihilat pentru totdeauna.

În încheiere, Isus a spus acele cuvinte izbitoare: *„Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”* (v. 31). Poate ziceți: „Cum adică, vorbește Legea despre așa ceva?” Desigur: *„...fă altora după cum vrei să ți se facă și ție.”* El trăia sub Lege, dar cu toate acestea l-a lăsat pe Lazăr să moară la poarta lui. Vedeți? El a trăit sub Legea poruncilor lui Dumnezeu, dar cu toate acestea nu a văzut Viața veșnică.

Copii, fiecare din voi sunteți ca și copiii mei, sunteți fii și fiicele mele, desigur, vorbind duhovnicește. Domnul Dumnezeu mi-a dat în grijă sufletele voastre, fiindcă ați venit să mă ascultați. Credeți-mă, fiindcă în sensul duhovnicesc al Cuvântului sunteți fii și fiicele mele! Așa este.

Să nu uitați niciodată că ținerea poruncilor lui Dumnezeu este un lucru mare, iar faptul că ați crescut într-o casă bună și sunteți niște copii buni și cu personalitate, este o moștenire de la Dumnezeu. Este foarte frumos să ai educație și este minunat să trăiești în acest ținut liber. Noi avem o mulțime de lucruri pentru care să fim recunoscători, dar să nu uitați că există un lucru care nu se poate moșteni și pe care trebuie să-l acceptați, iar acesta este Viața veșnică. Viața veșnică o puteți avea numai dacă îl urmați pe Isus, prin experiența nașterii din nou. Să nu neglijați aceasta!

Odată am auzit o poveste care m-a impresionat foarte mult, deși era doar o poveste. Se spune că era odată un om foarte sărac, care a găsit într-o zi o floare fermecată. Și floarea i-a zis: „Ai fost sărac toată viața, dar acum cere ce dorești și ți se va da.” „Vreau să se deschidă muntele acesta, să intru în el și să găsesc aur,” a răspuns omul.

„Bine,” a răspuns floarea, „dar trebuie să mă iei cu tine oriunde mergi. Și dacă

sunt acolo, poți cere orice dorești.” Omul a pășit spre munte și muntele s-a deschis, iar el a putut să intre înăuntru. Pereții erau plini de diamante și de aur, iar omul a pus floarea pe o piatră și a început să adune nestematele acela gândindu-se: „Trebuie să le arăt prietenilor mei, pentru că acum sunt un om bogat și am de toate.” Când a dat să plece, floarea i-a zis: „Dar ai uitat lucrul cel mai important.”

„Păi am să mai iau câteva bucăți de aur și de argint, apoi mă voi grăbi să le arăt oamenilor cât sunt de bogat și câte am.” Dar când a dat să iasă din munte, floarea i-a zis din nou: „Ai uitat lucrul cel mai important.”

Atunci omul s-a întors înapoi și a zis: „Aici sunt tot felul de nestemate.” Apoi a mai luat o piatră și a zis: „Voi lua cu mine și piatra aceasta, ca să le arăt oamenilor din ce este făcut muntele acesta. În felul acesta, voi găsi calea să mă întorc din nou aici.”

Și când a dat să plece, floarea i-a zis pentru ultima dată: „Ai uitat lucrul cel mai important.”

„O, mai taci odată!” a strigat omul. Vedeți, el n-a mai vrut să audă cuvintele: „Ai uitat lucrul cel mai important.”, și a fugit afară. Dar când a făcut lucrul acesta, muntele s-a închis în urma lui, iar floarea a rămas acolo. Vedeți, floarea era lucrul cel mai important, dar ea a rămas înăuntru.

Cu ani în urmă, când eram copil, mânam vitele la o fermă de sus din Phoenix, și într-o zi am citit într-un ziar despre un explorator. În vremea aceea nu erau drumuri până aici, ci doar cărări pline de praf. Articolul spunea că exploratorul acela a găsit o mulțime de bani și aur, iar într-o noapte s-a oprit să se odihnească într-o colibă părăsită. Bărbatul era însoțit de câinele său, pe care l-a legat afară. După ce a găsit comoara, el n-a observat că era urmărit de un bandit, iar noaptea, când banditul s-a apropiat de coliba în care dormea, câinele a început să latre.

Fiind deranjat de lătratul câinelui, exploratorul a ieșit afară și a strigat: „Gura!” apoi a intrat în colibă gândindu-se la comoara pe care o găsisese și își făcea planuri că va merge în oraș și va fi un om bogat, așa că va avea mașini scumpe, femei frumoase și petreceri mari. Dar în timp ce încerca să adoarmă a fost deranjat din nou de lătratul câinelui care îl văzuse pe banditul care se furișea spre colibă așteptând să adoarmă exploratorul.

Văzând că nu se oprește din lătrat, bărbatul a ieșit din nou afară și a strigat: „Taci din gură!” Sărmanul câine încerca să-și avertizeze stăpânul de pericolul care era atât de aproape de el, dar când a început să latre din nou, omul și-a luat pușca și a împușcat câinele ca să nu-l mai deranjeze, însă banditul l-a ucis și pe el chiar în noaptea aceea, și toate visele lui strălucitoare au pierit o dată cu el. De ce? A oprit glasul care îl avertizase.

Desigur, vouă nu încercă să vă facă nimeni rău, copii, pentru că ați fost crescuți așa cum sunteți acum, dar să nu opriți niciodată Glasul care vă avertizează. Acceptați Glasul care spune și acum: „Urmează-Mă!” Eu am încredere în voi că o veți face, pentru că, nu uitați: Glasul lui Isus este încă viu pe pământ, la fel ca orice glas și orice cuvânt pe care-l rostim noi și se duce în aer. Vedeți? Voi aveți aici un transmițător care trimite cuvintele în aer, dar și voi sunteți transmițătoare, ceea ce înseamnă că mai trebuie doar stația care să le capteze.

Isus a fost Transmițătorul Cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă în El a locuit plinătatea dumnezeirii manifestată într-un Om. El era sută la sută Dumnezeu și sută la sută Om.

Și tripla descoperire a lui Dumnezeu S-a arătat în atributele Sale ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt, fiind reprezentată în Omul Isus Hristos. De aceea El era Cuvântul.

El a fost transmițătorul care a spus: *„...cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică...”* (Ioan 5.24)., iar cu altă ocazie a zis: *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și*

dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11.23).

Dacă voi sunteți o stație care captează cuvintele acestea, prin Ceva din interiorul vostru, prin credință, veți fi mutați direct în ciclul nașterii din nou, ca să fiți născuți din Dumnezeu. Atunci veți fi tot timpul în contact și veți auzi Glasul care vă avertizează când este aproape pericolul, astfel încât să nu fiți ca tânărul bogat despre care am vorbit, ci să vă asemănați cu apostolul Petru, cu Pavel sau cu oricare altul din cei care au câștigat suflete pentru Hristos. Să faceți aceasta, copii! Să ne rugăm.

Isuse drag, aici sunt acești tineri, bărbații și femeile de mâine, iar noi trebuie să-i antrenăm, Doamne, fiindcă simțim necesitatea de a-i învăța cum să fie mâine, dacă va mai fi un mâine.

Tată, noi știm că nimic din lumea aceasta nu are valoare în ochii Tăi: nici educația, oricât de bună ar fi ea, nici faptele bune, nici instituțiile religioase, nici psihologia sau altceva de felul acesta, pentru nu există nimic să-L poată confirma pe Dumnezeu decât Duhul Sfânt. El este Dumnezeu însuși în forma Vieții veșnice, este Instrumentul care poate veni la fiecare din noi, individual, lucru pentru care Îți mulțumim. Când Petru a mărturisit acest lucru, Isus i-a zis: „Nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, nici nu l-ai învățat la vreun seminar sau la vreo școală, ci este ceva personal, ceva ce trebuie să primească fiecare în parte.”

Tu ai spus: *„...pe această piatră voi zidi biserica Mea și porțile locuinței morților (în limba engleză scrie: „porțile iadului”), nu o vor birui.”* Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne.

Acel Glas este viu și în seara aceasta și încă mai există posturi, avanposturi și stații de recepție ale credinței, care pot să-L accepte. Te rugăm să faci ca fiecare din acești copii să-L primească în inimile lor și să-și amintească întotdeauna că Dumnezeu nu ne judecă prin ceea ce facem, ci prin ceea ce am acceptat, fiindcă

suntem salvați prin credință și nu prin faptele noastre. Te rugăm deci, să le îngădui să prindă această viziune și să asculte invitația veșnică: „Vino și urmează-Mă!” pe care le-o faci Tu, Tată.

Fă ca fiecare din ei să se întoarcă de la lucrurile lumii și de la această viață pământească trecătoare, și așa cum spune înțeleptul: „...adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: „Nu găsesc nicio plăcere în ei.” (Eclesiastul 12.1), sau cum i-ai zis Tu, Doamne Isuse, lui Petru: „Când ești tânăr te duci unde vrei, dar când îmbătrânești te duc alții unde nu vrei...”

Fie ca și acești tineri să-și amintească și să zică: „Acum este timpul! Acesta este timpul!” Îndură-Te, Tată, fiindcă îi cer pe fiecare din ei, ca pe copiii mei. Tu i-ai pus în mâinile mele să am grijă de ei, de aceea îi cer din mâna Satanei și a morții pentru Viața în Isus Hristos. Amin.

Fiți binecuvântați, copilașilor! Mi-a făcut plăcere să vă vorbesc și vreau să știți că vă apreciez. Domnul să te binecuvânteze, frate Fred și la fel pe tine, soră.

- Amin -